

Lied van O.L.V. van Wittentak

Waar men eens die blanke blaren
Op den eiktak kon ontwaren,
Stond uw beeld, o wondre Maagd,
Naar Zuid-Vlaandrens Volk te wenken,
Om het uw gen[◆] te schenken
Bij den eed' len Wittentak.

Lachend troont G' op ons landouwen,
Die een pracht van kleur ontvouwen
Rond uw bidplaats, lieve Maagd,
Naast het bosch, waar vooglen, bloemen,
Meed' uw zoeten naam vernoemen:
"Lieve Vrouw van Wittentak".

Van af d' eerste morgenglanzen,
Ruischt door 't veld het rozenkransen
Als 't uw feest is, trouwe Maagd;
't wordt reeds avond in de dalen,
Wijl de koren nog herhalen:
"Lieve Vrouw van Wittentak".

Mocht die hulde U behagen
En, hetgeen we vurig vragen
Ons geworden, macht'ge Maagd;
Blijf bij ons, in vreugd' en rouwe,
Als de moeder onzer gouwe,
"Lieve Vrouw van Wittentak".

tekst: Val[◆]re Mores

melodie van oorspronkelijke versie: Renaat Mores

melodie van volkse versie: E.H. Henri Snels

Helemaal onverwacht werd op zaterdag 20 maart in de oude archiefkast op het hoogzaal van Sint-Hermes nog een DERDE versie van het lied van Wittentak aangetroffen, weliswaar met een licht gewijzigde tekst. Het gaat om een versie strofe-refrein, ook van de hand van Renaat Mores. We zullen dit lied ook opnemen in de programmatie van de nieuwe cd die eind mei wordt opgenomen.

D. Wybraeke